

Betreft: **Integrale Verordening Sociaal Domein**

U vraagt - in de Etalage – burgers naar hun mening over de concept Integrale Verordening Sociaal Domein.

Een verordening wordt omschreven als een dwingende omschrijving van hoe de uitvoering dient te worden vorm gegeven. Het is dus niet zo maar een document.

De Participatiewet is in deze Verordening dominant verwerkt. De gemeente lijkt de regels van die wet zonder meer te accepteren als redelijk en passend. In veel situaties is dat niet het geval, omdat in die situaties de wet zelf de beoogde zelfregie en participatie onmogelijk maakt. Dat betreft vooral mensen voor wie participatie wordt belemmerd - door wat voor omstandigheden dan ook. Zie bijlage.

Als burger vind ik, dat het stuk de werkwijze en processen beschrijft als volmaakt .
Echter - door het hele stuk heen - denk ik aan de mensen, met wie ik contact heb of had, en die wat in de verordening staat niet zullen herkennen als de film, waarin zij beland zijn, toen ze hulp vroegen, een aanvraag deden voor een uitkering, of een brief ontvingen die ze niet in verband konden brengen met hetgeen ze nodig hadden.

Mijn vrees is, dat het verschil tussen de theorie en de praktijk blijft bestaan, ook als dit concept definitief wordt:

Concept tekst Integrale Verordening	Ervaring cliënt (verschillende cliënten in verschillende situaties)
Blz.5 We gaan uit van eigen regie. We vullen de mogelijke hulpvraag niet voor u in. Blz. 6 We vragen u om gegevens die wij niet zelf kunnen inzien.	Dwingend: “U dient zich onder behandeling te stellen” Als iemand zijn eigen dossier niet mag inzien, weet hij/zij niet welke gegevens u wel of niet heeft.
Blz. 6 We vragen u om een geldig identiteitsbewijs	Ook als de cliënt identiteitsfraude vermoedt, checkt u de geldigheid niet.
Blz. 7 We onderzoeken samen met u uw situatie, behoeften en voorkeuren, veiligheid en ontwikkelingskansen. Een deskundig oordeel (bijvoorbeeld van Annex) betrekken we bij de beoordeling van de aanvraag.	*Cliënt heeft een en ander op papier gezet, maar krijgt geen kans om dat toe te lichten. Ondanks rapport van Annex, dat vermeldt dat er voorlopig geen sprake kan zijn van werken, is de opdracht voor cliënt: werkinschakeling, zoals de Participatie Wet voorschrijft. *Cliënt wordt pas maanden na het aflopen van zijn ww-uitkering doorverwezen naar het UWV, terwijl zijn verslechterende visuele beperking bekend was.
Blz. 9 2.4.1 punt 4: Geven wij de ondersteuning in de vorm van geld, dan wordt in het besluit vastgelegd a. voor welk doel het geld wordt gegeven.	Dit vinden cliënten PW niet terug
Blz. 11: we kijken naar oplossingen op de lange termijn	Voor iemand die door traumatische ervaringen niet in staat is tot betaald werk, biedt een PW-uitkering geen oplossing, zo lang hij of zij in een thuissituatie woont met kostendelersnorm.

Blz. 12: Werkervaringsplaats	De ervaring is, dat de betreffende cliënten vaak na 3 of 6 maanden weer op straat staan. Blijkbaar schiet de begeleiding, die er bij hoort, te kort. De werkgever biedt vervolgens weer een werkervaringsplaats aan een nieuwe uitkeringsgerechtigde, die weer z'n best doet en wel of niet een contract krijgt. Enz.
Blz.13: Participatieplaats – werken met behoud van uitkering .	Hiervoor geldt soms, jammer genoeg, het zelfde treurige scenario als voor de werkervaringsplaatsen.
Blz. 14: 4a. binnen 4 weken na inschrijving brede intake 5,6,7, en 8	Dit is soms meer dan 4 weken. De ervaring is dat inburgeringsplichtige steeds zelf aan de bel trekt om te vragen om toestemming om te beginnen.
Blz. 22 e.v.: Wonen	Wie dakloos is geworden leeft niet in een veilige en gezonde omgeving. Helaas is deze situatie de dagelijkse realiteit voor een te groot aantal mensen. Maatschappelijke opvang is geen oplossing, als geen aandacht wordt besteed aan de oorzaak van de dakloosheid.
Blz. 34 -35 : Wgs	Schuldhelpverlening biedt geen oplossing voor de oorzaken van de schulden – dus dweilen met de kraan open.
Blz. 36 1. 2. 3. We informeren u over procedures We gaan op respectvolle wijze met elkaar om.	Cliënt ervaart niet, dat hij of zij als volwaardige partner wordt gezien. Eén signaal meldt zelfs dat ambtenaren met z'n drieën waren en cliënt alleen; de ambtenaren zeiden: “wij gaan niet naar jou luisteren”. Ook zijn de procedures niet helder: op vragen, meldingen , klachten wordt niet gereageerd. Daarbij wordt de wet eventueel met voeten getreden: Bescherming Persoonsgegevens, AVG en regels in de PW (hoor en wederhoor).
Blz. 43 Toezichthouders Ambtenaren aanwijzen die er op toezien, dat de wetten en bijbehorende regels worden nageleefd. Toezicht op rechtmatigheid door gemeentelijke Sociale Recherche	Wie zijn de toezichthouders en hoe houden ze toezicht? Het toezicht moet uiteraard worden georganiseerd onafhankelijk van de uitvoerende ambtenaren. Waaruit bestaat de Sociale recherche; hoe vervult deze zijn of haar taak? Hoe is de mandatering geregeld???
Blz. 45 Klachtenprocedure: We behandelen uw klacht volgens onze klachtenprocedure.	Het is onduidelijk wat “onze klachten-procedure” is, of waar klant die kan vinden. Op de website niet onder zoeken; wel onder “bestuur en organisatie”.

